יום ה', ו' בחשון תשס"ה (21 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ביום ראשון השבוע, **ב' בחשון**, שני אירועים עם קשר לעולם הילד...
הראשון, לצערנו הרב, היה **פטירתו בטרם עת של הזמר עוזי חיטמן**. אפשר למצוא מאות מאמרים שלמים על תולדות חייו ותרומתו לעולם המוסיקה בארץ. מתוך הדברים שנכתבו ושקראתי, הקטע הבא:
מסוף שנות ה-70 חיטמן כתב לילדים, שר להם והיה לדמות חשובה בעולם הילדים הישראלי. הוא השתתף ב"פרפר נחמד", בשלישיית "הופה היי", בתכנית "חלום עליכם" ובפסטיגלים, ואף הוציא ספר וקלטות ווידיאו לילדים. בשנת 1997 כתב לדצים (אורנה ומשה דץ) את "כאן", שהפך לקלאסיקה פטריוטית. שרת החינוך, התרבות והספורט, לימור לבנת, ספדה לו כך: "הלך מאיתנו יוצר רגיש, חשוב. אביהם של מאות שירים שהפכו לנכסי צאן ברזל של התרבות הישראלית ושישארו איתנו לתמיד. עוזי חיטמן, שהיה תמיד קרוב מאוד לערכים היהודים שכולנו גדלים וגדלנו, למעשה, כתב אחדים מהלהיטים הגדולים ביותר. כל כך חבל שלא יוכל ליצור ולכתוב עוד שירים מפרי הכישרון העצום שלו. אנו נמשיך ונישא את זכרו דרך השירים הרבים שהותיר לנו".
[http://glz.msn.co.il/glz/culture/7EBD13D878684B90B743F1E94ED7DF8E.htm]

והזווית האישית: בשעת מלחמת המפרץ [סיבוב ראשון] ב- 1991, בתנו הקטנה היתה בת שנה וחצי. הוראת הצבא, לשעת האזעקה, היתה שעל כל אחד לשאת את המסכה שלו בתוך חדר אטום. והפתרון לגיל ה"רך מאד"? - ממ"ט, ראשי תיבות של מנשא-מגן לטף. התברר לנו שהצבא שכח שהתינוקת אינה יודעת או מבינה לאיזה מתקן אנחנו מכניסים אותה או למה. בשעה זו, שעה שנאוה הקטנה שלנו צרכה בתוך הממ"ט, בא עוזי חיטמן להציל את המצב. שמנו אחת מ**קלטות הווידיאו לילדים** שהוא הכין, ונאוה נרגעה בין רגע (וגם אנחנו...!) על כך אנחנו אסירי תודה לעוזי עד עצם היום הזה! יהא זכרו ברוך.

האירוע השני: השתתפתי ב**ערב הצדעה למתנדבים** הפועלים **במסגרת מועדוניות** לילדים שבמצוקה באזור הדרום. פרוייקט זה הוא פרויקט הדגל המרכזי של הפעילות החברתית של **קבוצת החברה לישראל**, במסגרתו אומצה רשת מועדוניות לילדים בסיכון גבוה בגילאי 6-13 תחת מטרייה אסטרטגית אחת. המועדונית היא מסגרת טיפולית ביסודה ומהווה מודל לבית מאורגן, מודל של משפחה. הילדים השוהים במסגרת זו מוגדרים כילדים בסיכון, שהוריהם אינם מסוגלים לטפל בהם במשך היום מסיבות שונות כגון מצב כלכלי קשה, אלימות, הזנחה חוסר תפקוד ועוד. הקבוצה מסייעת לפיתוח מועדוניות הן באמצעים חומריים (כסף וציוד) והן באמצעות קשר פעיל והדוק של עובדי הקבוצה וגמלאיה, שמלווים את פעילות המועדוניות בדרום, בצפון ובמרכז הארץ. המועדונית אמורה להשלים לילדים את שנמנע מהם בשל מצוקה ועזובה בה הם גרים ולמעשה "להשלים" להם את הבית בשעות אחה"צ והערב, וזאת על-מנת להקל עליהם את ההסתגלות לדרישות ביה"ס, ולמנוע את גלישתם לשולי החברה. משקיעה החברה לישראל ובנותיה השקעה חברתית שמנותבת בעיקר להעשרה, תגבור והעמקת התכנים ובהשלמת צורכיהם הבסיסיים של ילדים ונוער באזורי מצוקה, סביב מפעלי החברה והחברות בנות. עד כה פועלות 24 מועדוניות ברחבי הארץ - ערד, באר שבע, דימונה, ירוחם, מצפה רמון, חיפה ,במגדל העמק וקרית אתא.
[http://www.nfc.co.il/archive/001-D-40216-00.html?tag=19-43-06]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 16^{40} **יום נעים ושבת שלום!**
צאת השבת (ב"ש): 17^{37}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.